

POSTANOWIENIE

14 listopada 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Kamil Zaradkiewicz

na posiedzeniu niejawnym 14 listopada 2023 r. w Warszawie
w sprawie ze skargi B.B.
o wznowienie postępowania
w sprawie ze skargi B.B. i J.B.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Lublinie
o wysokość należności z tytułu zaległych składek,
na skutek wystąpienia przez Sąd Apelacyjny w Rzeszowie
postanowieniem z 24 lipca 2023 r., I ACzp 181/22,
o wyznaczenie innego sądu równorzędnego,

odmawia wyznaczenia innego sądu równorzędnego.

(Ł.W.)

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 24 lipca 2023 r. Sąd Apelacyjny w Rzeszowie w sprawie z wniosku B. B. i J. B. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych o wysokość należności z tytułu zaległych składek, na skutek skargi B. B. o wznowienie postępowania zakończzonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z 17 grudnia 2021 r. – na skutek wniosków skarżącej o wyłączenie sędziów Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie postanowił przedstawić Sądowi Najwyższemu akta sprawy celem wyznaczenia na podstawie art. 44 § 1 k.p.c. innego sądu równorzędnego do rozpoznania zażalenia B. B. i J. B. na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z 14 czerwca 2022 r. W

uzasadnieniu Sąd Apelacyjny wskazał, że w sprawie nie jest możliwe wyznaczenie składu do rozpoznania zażalenia z powodu złożenia przez skarżących wniosku o wyłączenie wszystkich sędziów orzekających w Sądzie Apelacyjnym w Rzeszowie pismem z 12 września 2022 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 53¹ § 3 k.p.c., niedopuszczalny jest wniosek o wyłączenie sędziego niebędącego członkiem składu orzekającego. Przepis ten został dodany do k.p.c. ustawą z dnia 9 marca 2023 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r., poz. 614) i wszedł w życie 1 lipca 2023 r. Zgodnie zaś z art. 19 ust. 1 ustawy, do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się k.p.c. w brzmieniu nadanym ustawą nowelizującą.

Niezależnie od powyższego jeszcze przed wejściem w życie powyższych przepisów w orzecznictwie ukształtował się zasługujący na podzielenie pogląd, że wniosek o wyłączenie sędziego niewyznaczonego do rozpoznania sprawy jest niedopuszczalny i podlega odrzuceniu bez składania przez sędziego oświadczenia, o jakim mowa w art. 52 § 2 k.p.c. (zob. uchwałę SN z 26 lipca 2019 r., I NOZP 1/19 oraz postanowienia SN: z 8 października 2021 r., IV CO 209/21; z 27 października 2021 r., IV CO 235/21; z 28 kwietnia 2022 r., III CO 252/22; z 1 czerwca 2022 r., III CO 407/22; z 1 czerwca 2022 r., III CO 407/22; z 8 czerwca 2022 r., III CO 460/22; z 15 grudnia 2022 r., I NSP 330/22; z 12 stycznia 2023 r., III CO 1266/22; z 24 stycznia 2023 r., III CO 648/22; z 24 kwietnia 2023 r., III CO 162/23; z 14 czerwca 2023 r., III CO 974/22; z 14 czerwca 2023 r., III CO 1057/22).

Z tych względów w sprawie nie zaistniały podstawy przedstawienia Sądowi Najwyższemu akt sprawy celem wyznaczenia na podstawie art. 44 § 1 k.p.c. innego sądu równorzędnego do rozpoznania zażalenia.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.

[SOP]

(r.g.)

